

Református hitéleti lap

XV. évfolyam 9. szám

2011. szeptember

CSILLAGPONT EGY SZERVEZŐ SZEMÉVEL

Azt hiszem, bátran leírhatom, hogy az elmúlt pár hónapban a református fiatalok figyelmére egyértelműen a Dunántúlra, pontosabban Tatára irányult. Nem csak azért mert, az „élő vizek városa” és turisták kedvelt úti célja. Idén a magyarországi református fiatalok legkedveltebb rendezvényének a Csillagpontnak adott otthont Tata. Az edzőtábor, ahol ilyenkor általában olimpiikonjaink edzenek, 4 napra több 1000 fiatal „otthonává” vált.

Ha megkérdeznék pár embert, akik részt vettek a rendezvényen, hogy az első szó, ami eszükbe jutna az idej Csillagponttal kapcsolatban, talán azt mondanák: az eső! Mert nem csak az állóvizekben gyönyörködhetek Tatán a fiatalok, hanem megtapasztalhatták az esővíz kedvezőtlen hatásait is. Azt hiszem a kedvünket eléggé feszélyezte a már, az első nap leesett nagy mennyiségű eső, melynek következtében több 100-an el hagyták vízben úszó sátorukat. De talán többet kaptak azok az emberek, akik a fedett futópályán töltötték a Csillagpont többi napját, a közösség miatt elsősorban. De mindenekelőtt nem is ez a fontos. Nem az eső, a pár elmaradt program, vagy a hűvös idő, hanem az, hogy Isten minden rossz körülmény ellenére mindig rendet tett a káoszban. A fiatalok megmutatták, hogy képesek túl látni az esőn, képesek megoldani, és keresztyénekhez méltóan túl lépni a, -valljuk be sokszor- nagyon nehéz akadályokon.

Az idej Csillagpont témája az érintések volt. Minden reggel (a korábbi évek alapján) egy előadást hallgathattok végig a „csapat”. Idén a meghívott előadó dr Bagdy Emőke pszichológus, tanszékvezető volt. Az első nap a szülő gyer-

mek kapcsolatáról volt szó, arról, hogy már az anyaméhben érintések között vagyunk, éppen ezért alapvető szükségleteink közé tartozik. A második nap előadásában az emberi kapcsolatokról volt szó. Ez a horizontális összeköttetés az, mely a szociális kontaktusra a családi és párkapcsolatokra is kihat. És a harmadik nap előadása természetesen a „Magasság, mélység címet viselve” az Isten és ember kapcsolatáról, illetve az isteni érintettségről, érintésről szólt. Minden előadást egy kb. 60 perces kiscsoportos beszélgetés követte. A 15-20 fős beszélgetés lényege az volt, hogy elmélyítse a korábban elhangzott sok-

szor profán, „előadásszagú” témákat, és azt Istenre, a keresztyén életre, magatartásra koncentrálni bemutatva.

A délutáni programok sokszínűek voltak. Imasátor, koncertek, játékok, beszélgetések stb.

„4 nap, 32 együttműködő szervezet, 130 különböző program, 570 önkéntes, és több mint 3500 ember”. Ezek a számadatok, amik mind azt mutatják, hogy az idej Csillagpont minden tekintetben „hatalmasra” sikeredett. De ezek csak számok. Sokkal fontosabb az a lelkeség, a cél, amiért két évente megrendezik ezt a „fesztivált”.

Minden fiatal, azt gondolom, legyen az

frissen megtért, „öskeresztyén”, vagy éppen más felekezethez való, valamit biztosan hazavitt a Csillagpontról. Nem csak emberekkel való találkozás ez a fesztivál, nem csak régen látott ismerősök összeborulását jelenti. Nem azért van elsősorban, hogy meglássa Magyarország, hogy micsoda nagy tetteket tesz, és milyen szervezőkészséget mutat a reformátusság. Nem csak azt akarja mutatni, hogy az eső ellenére hányan mentek haza, és kinél vallott kudarcot a rendezvény. Nem vállon veregetést vagy hátbavágást akar a reformátusság, amiért több mint 1 évig szervezte a Csillagpontot.

Szolgálni akar! Isten dicsőségére. Itt is, mint minden rendezvényen. Szolgálni. Azért, hogy megmutatkozzon Isten szeretete, hogy a témához kapcsolódva részünk legyen itt is Isten érintésében. Abban az érintésben, ami lehet, hogy pont egy ilyen rendezvényen ölel magához, ragad meg, vagy éppen int, fenyít. De biztosan formál. mint a fazekas az edényt. Olyannak, amilyennek a Mester látni szeretné.

Egy szó, mint száz, azt gondolom, minden ilyen eseménnyel célja van Istennek. Hogy micsoda? Talán, sok fiatal egybegyűjteni, hogy azok bátran tegyenek vallást esőben, sárban is akár, minden körülmény ellenére az egy, örök Istenről és a megváltásról. Még nem lehet tudni, hogy a következő Csillagpont hol kerül megrendezésre, de jó reménységgel vagyok afelől, hogy a Hét határ fiataljai is nagyobb számban képviselik magukat, gyülekezetüket, de elsősorban, Isten.

**Horváth Mariann teológus
Nagyigmánd**

KENYÉR ÉS HIT

Jézus azt mondta nekik: „Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbenem hisz, nem szomjazik meg soha

Jn. 6,35

Kenyér és hit. Mai keresztyén hétköznapjainkban egyértelmű a kettő összetartozása. A Szentírás lapjain is több helyütt találkozunk azzal, hogy a kettő összekapcsolódik. Ma az élet kenyérének igéje alapján nézzük meg, mit is jelent a kenyér és a hit összekapcsolódása. Számunkra.

Az élet kenyérében hinni. Mit jelent ez? Sokan bonyolult összefüggést sejtenek e kijelentés mögött. Jézus azonban mindenkor igyekezett hallgatóinak hétköznapjaiból vett, jól érthető képekkel elmondani üzenetét. Így tett az élet kenyere igéje kapcsán is. Kenyér és élet egyértelműen összetartozik. Ha kimondjuk azt a szót, hogy megélhetés, máris érezzük, mire gondolok. A kenyérharcban sokszor elfeledkezünk az életről, pedig az élet fontosabb a kenyérnél. Ahogyan Jézus mondja: nem több-e az élet a tápláléknál? [Mt. 6,25] Ma egyre többen ezzel a panasszal jönnek hozzánk: nincs állásunk, nem megy az üzletünk, tönkre megyünk, nem lesz miből megélnünk. Ma talán sokkal aktuálisabb ez az ige, mint például öt évvel ezelőtt. Mert hiszen mit nem adnának sokan azért, hogy soha ne éhezzenek meg, soha ne szomjazzanak meg, és mégis életben maradhassanak. Hányan vetik föl nekem a kérdést: ha így megy tovább az élelmi-szerek árának növekedése, miből tudom majd fizetni családomban élélmét?

Kenyér és hit. Ezekben a napokban sokkal erőteljesebben érezzük ennek a kérdésnek a fontosságát. Hisszük-e, hogy Isten meg tudja oldani a kenyérkérdést? Ha igen, hogyan képzeljük el azt, hogy Isten megoldja a kenyérkérdést? A csodálatos kenyérszaporítás megisméltődését várjuk? Vagy mannákat várunk az égből? Vagy csendes imáinkban fordulunk Istenhez? Hogyan képzeljük el azt, hogy Isten megoldja a kenyérkérdést? Jézus ma azt üzeni nekünk: én vagyok a kenyér. Én vagyok a megélhetés. Én vagyok a táplálék. Nem csak úgy, hogy ő a teremtésben is részt vett [Jel. 3,14], és ezért minden őtöle jön [Kol. 1,16-17], tőle jön a táplálék is. Hanem úgy is, hogy

óra nézve, neki engedelmességgel részesülünk a kenyérben, a megélhetésben, a táplálékban. Akkor is, amikor mi már kifogytunk az ötletekből. Akkor is, amikor mi már nem látjuk a lehetőséget a kenyér megszerzésére. Éppen ezért rendkívül fontos kérdés ez ma, 2011 új kenyérének ünnepén: a kenyér kérdésében is Jézusra hagyatkozunk? Elhisszük, elfogadjuk, hogy ő a bölcsőbb, ő tudja, mi lenne a megoldás? Ha igen, hajlandóak vagyunk aszerint cselekedni? Én vagyok az élet kenyere - mondja Jézus. Velem, általam, nekem engedelmességgel megoldódik az örök dilemma: élet vagy kenyér. Velem élet is van és kenyér is van. Nélkülem az igazi élet nem érhető el, nem élhető meg. A kenyér pedig mások rovására fog fogyni. Aki énbenem hisz. Ezekben a hetekben a hitről szól az ige. Ma különösen is nagy súllyal érezzük, hogy Jézusban hinni nem egyszerűen intellektuális elfogadás. Hanem teljes engedelmesség. Mégpedig az egész közösség teljes engedelmessége. Miközben egymásnak panaszkozunk, és megállapítjuk, hogy nem látunk megoldást, aközben jusson eszünkbe, hogy ez az egész mennyire képtelen helyzet. Kívülről nézve szálnalmasnak is mondható. Itt van velünk az élet kenyere, mi pedig egyre rosszabbul élünk. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie. [Jak. 3,10] Mégis így van. Akkor valami nincsen rendben. Mi nincs rendben? Jézussal való kapcsolatunk! Jézus pedig egymáshoz küld bennünket: keressétek együtt a megoldást! Találjátok meg együtt a megoldást! Mi a megoldás? Ha engedelmességgel nekem.

Az engedelmesség első lépése pedig nem más, mint az egymásra figyelés, a megoldás közösen történő keresése, megtalálása, végrehajtása.

Mit teszünk mi együtt? Teszünk egyáltalán valamit együtt? A kenyér kérdésével kapcsolatban nem tehetjük meg, hogy ne cselekedjünk együtt.

Jézus ezt az ígét azért mondta el, mert ez a valóság. Valóság ez a mi életünkben? Engedjük, hogy valósággá válhasson

Szabó Lajos lelkipásztor

SZENT ISTVÁNNAPI ÜNNEPI KONCERT

A Dadi Polgári Kör megalakulása, 2002 óta rendszeresen koncertet szervez augusztus 20. előestéjén. A rendezvény célja, hogy a komolyzenét közelebb hozza a helyi közönséghez, hogy alkalmat adjon a katolikus templom méltóságteljes, hűvös falai közt a lelki elmélyülésre. Családok, ismerősök jönnek el meghallgatni a dadi és környékbéli fiatalok és művészek előadását. A zenés est bevételét rendszerint a katolikus templom felújítására ajánljuk fel.

A vendégeket Magó Ottó diakónus köszöntötte, majd Rokosz Andrea konferálásának kíséretében következett az Ünnepi koncert.

Az idei évben a koncertműsort Bóna Ilona tanítványai kezdték zongora, orgona és hegedű darabok előadásával. A zeneiskolásokat a dadi református gyülekezet énekkarának előadása követte,

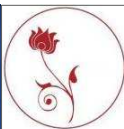

zárásként pedig Veresné Petrőcz Mária csodálatos ének, vers és orgona előadását hallgathatta meg a katolikus templomban résztvevő közönség.

A koncert után a különböző felekezetek tagjai együtt vettek részt a plébánia épületében zajló szeretetvendégségen, amely éjszakába nyúló, kellemes beszélgetéssel zárult. Reméljük, hogy ez alkalom is hozzájárul ahhoz, hogy úgy érezhessük: méltó módon emlékeztünk meg helyi ünnepünkről, a dadi búcsúról és államalapításunk állami és nemzeti ünnepéről.

**Sárköziné Csonka Zita
Szücs Attiláné**

BEFEJEZŐDÖTT A NAGYIGMÁNDI REFORMÁTUS TEMPLOM FELÚJÍTÁSA

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007–2013

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

is. Megújult a református templom kívül és belül egyaránt.

A felújítás ideje alatt az istentiszteleteket a református iskola volt tornatermében tartottuk. Hiányzott a templom hangulata a szertartásokról, de ugyanakkor

Mórocz István László úr volt segítségünkre.

Sok minden történt a beruházás 7 hónapja alatt. Volt sok örömteli pillanat, amikor lépésről-lépésre láthattuk a templom szépülését. Volt sok presbiteri gyűlés, amikor fontos dolgokban határozni kellett. Volt egyházközségi közgyűlés, eldönteni milyen legyen a templom külső színezése.

S persze volt nem egyszer ijedség is, amikor olyan hibák

ezalatt az idő alatt közelebb ülve talán közelebb is kerültünk egymáshoz. Amikor ezeket a sorokat írom, a templom takarítása van éppen szervezés alatt. Ha Isten is úgy akarja, akkor augusztus 28-án fogunk először istentiszteletet tartani újra a templomban, úrvacsorával is élve azon az alkalmon, majd közös ebédrel ünnepelve meg az elkészült beruházást.

Az év mottója számunkra a Zsoltárok könyvéből szól: „*Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak annak építői.*” (Zsoltárok 127, 1.). Most visszatekintve hálát adhatunk, hogy Nagyigmádon e kettő találkozhatott. Nem hiába fáradoztak a templomon annak felújítói, hiszen az Úr is építette a házat, adta a minden napra szükséges erőt és áldást.

Soli Deo Gloria.

Sugár Tamás

Hosszú idő telt el a rákészülés óta, ám most örömmel és elégedettséggel tekinthetnek templomunkra a nagyigmándi reformátusok.

2008-ban került kiírásra az pályázat, mely a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Új Magyarország programjában jelent meg, és a Vidéki örökségeket is hivatott volt támogatni. A nagyigmándi gyülekezet 2009. januárjában adta be a pályázati anyagát a templom felújítására, melyre a támogató határozat ugyan az év októberében érkezett meg. A megítélt támogatás összege 36.043.833Ft. Azután az ezzel kapcsolatban született egyházi moratórium miatt egy év várakozás következett. Végül 2010. szeptemberében indíthattuk el a közbeszerzési eljárást Adler József közbeszerzési tanácsadó segítségével. Az eljárás során a WF Építető és Szolgáltató Kft nyerte el a kivitelezést, mely hivatalosan a szerződés aláírásával, 2011. január 10-én kezdődött meg. Műszaki ellenőrként

és plusz költségek jelentkeztek, amikről nem tudhattunk előre. Istennek hála, ezeket is sikerült megoldani.

A hét hónap alatt új vakolat került fel a templom külső falára, 1.5 m magasságig szellőző vakolat került felhordásra kívül és belül. A toronyüveg javítása, korrózióvédelme és mázolása is elkészült. Új héjazat került a tetőre. Két új tölgyfaajtó került a templom két bejáratára, mely az asszonyok felőli oldalon kerek-székes hozzáféréssel egészült ki. Felújításra és mázolásra kerültek az ablakok.

A templombelsőben teljesen új villanyhálózat került kiépítésre, új és több világítótessel és foglalattal. A padok átalakításra kerültek, hogy megvalósulhasson belülről is a szellőző vakolat alkalmazása. Álmennyezet került kialakításra, mely elfedi a stukatúr mennyezet egyenetlenségeit. S persze mindezek után elkészült a színezés, festés és mázolás, felkerült a toronyba és elindult az adományként kapott toronyóra

MEGHÍVÓ

A nagyigmándi református Egyházközség szeretettel hív mindenkit a templom felújításáért való hálaadó istentiszteletre, melynek ideje:

2011. szeptember 24.
(szombat) 15 óra.

Az igehirdetés szolgáltatót Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke fogja végezni.

ÉN NEM TUDOM...

Én nem tudom....

(íródott: Kristóf Attila újságíró stílusában)

Én nem tudom, hogy amikor kedves barátnőm megkért, hogy írjak egy cikket az augusztus 14.-i családi programmal kapcsolatban, miért éppen rám gondolt. Valószínű, mert más nem vállalta, úgyhogy essünk neki, de mielőtt az eseményre térnék, egy kis információt hadd osszak meg Önökkel.

Mint minden programnak, ennek is vannak szervezői. Ezt a családi napot a Dadi Polgári Kör tagjai szervezték, mint ahogy sok más programot is. De mielőtt gyorsan becsuknák az újságot és kibélelnék vele a szemetet, hadd mondjak pár szót magunkról. Mindannyian dadi lakosok és vallásos emberek vagyunk. Nagyon szeretjük a mi kis hazánkat és benne a mi kis falunkat, bár sokan nem tősgyökeres lakosok vagyunk. A célunk az lenne, hogy a falu életébe egy kis színt vigyünk, felrázzuk az embereket, összekovácsoljuk őket, hogy egy nagy család tagjai legyünk, politikai és vallási nézetektől függetlenül. Sajnos sokan ellenségesek velünk, és dacból nem jönnek el, ahogy erre a családi napra sem jöttek el, bár gyülekezeti délutánként hirdettük és teljesen politikamentes volt. A kör tagjain kívül csak egy család és egy idősebb hölgy volt tartott velünk, pedig az ilyen rendezvények remek alkalmak arra, hogy a nemrég beköltözöttek ismeretséget, barátságot kössenek, illetve rég nem látott ismerősökkel találkozzon az ember.

A rendezvény nagyon jól sikerült a templomkertben. A nap is hétágra sütött. Zsoltárokat, ifjúsági dalokat énekeltünk a szabadban Kovács Tamás lelkész és ifiseink gitárkíséréte mellett. A felnőttek újra gyerekek lehettek egy kis időre. Óriásjengával és óriás udvari dartsszal játszottunk. Íjászkodtunk, ami abból állt, hogy egy perc alatt ellőttük az összes nyilat, és utána egy órán át kerestük azokat a nyílvesző színével praktikusán megegyező tarlón. Persze volt foci is; férfiak, nők, öregek, fiatalok rúgták együtt a bőrt, (no meg egymás lábát). Este következett a szalonna-sütés és beszélgetés a tábortűz mellett. Ahogy a felnőtteknek, úgy a gyerekeknek is nagyszerű élmény volt ez a nap hintázással, homokozással, bújócskázással a parókia felújított játszótérén.

A következő rendezvényünk az augusztus 19-i koncert lesz a katolikus templomban, amelynek a bevétele, ahogy eddig minden évben, a katolikus templom javára ajánljuk fel. Kérem, tegyék félre előítéletüket a Dadi Polgári Körrel kapcsolatban és jöjjenek el rendezvényeinkre, mert ahogy már mondtam, mindezt a faluért, a falunak tesszük. Tegyék félre egy kicsit a kerti szerszámokat, álljanak fel a tévé elől és jöjjenek el, hogy beszélgessünk, és építsük együtt a kapcsolatokat egymással - egymásért.

Szeretettel várunk mindenkit!
Hogy sikerült-e kicsit megváltoztatni a véleményüket magunkról, én nem tudom...

**Rokosz Lászlóné
Dad**

AZ ÁCSIÁK ODAVOLTAK

Az ácsi gyülekezet augusztus első szombatján felkerekedett, hogy ellátogasson Gödöllő városába.

Az út jó hangulatban telt, hamar elröptült az idő még megérkeztünk Pécelre, kirándulásunk első állomására. Itt első ízben a református templomban jártunk, a Ráday-kastély szomszédságában. A fehér falak tisztaságát, csak a szőszéken fekvő olajzöld bársonyterítő töri meg, melyen a következő idézet áll „Aki Jézusban hisz, annak örök élete van.” (Jn. 5,24-29)

A templom megtekintése után átsétáltunk a szomszédos Ráday kastélyba. A kastély 1722-től épült barokk stílusban. Nemcsak minket ácsiakat varázsolt el az épület szépsége, hiszen az elmúlt évben Károly herceg, az angol trón várományosa is ellátogatott ide.

Pécel után megérkeztünk a gödöllői Grassalkovich-kastélyba, mely sokkal monumentálisabb, mint az előzőben látott. Gyönyörűen felújított épület, tele látványos, a XVIII.- XIX. századot idéző tárggyal, bútortal. Igazán különleges élmény azon falak között mászkálni, ahol valaha Sziszi királyné, Ferenc József élte napjait, gondolkodott országunk sorsáról.

Következő állomásunk Harka Csaba dália kertje volt, ahol 120 féle színes virágfajta vett minket körül majd két hektár területen. Családi fogadtatásban volt részünk, hiszen a mérnök úrnak ácsi gyökerei vannak, gyülekeztünk több tagját jól ismeri.

A virágok színes kavalkádját állatok sokasága váltotta fel, hiszen innen a veresegyházi medveparkba mentünk tovább. Ahol 72 medvével találkozhatunk, melyek három fajtát képviselnek, illetve láttunk még farkast, mosómedvét, rénszarvast.

A medvemenhelyben tett séta után a csapat kissé fáradtan ült fel a buszra, mely innen Herceghalomra vitt minket, ahol a vacsoránkat költöttük el. A finom falatok után, hazafelé a buszon, tele élményekkel meséltük egymásnak kinek mi volt a legemlékezetesebb, miért érné meg újra visszajönni.

Köszönjük Gerecsei Zsolt Nagytisztelt Úrnak a szervezést! Nagyon jól éreztük magunkat, bízunk benne, hogy még sok hasonló kiránduláson vehetünk részt.

Nyéki Zsuzsanna

RÉDEIEK KÁRPÁTALJÁN

A tavasz első időszakában Barta Zsolt Tiszteletes Úr hirdette, hogy a Rédei Református Egyház négynapos kirándulást terve Kárpátaljára július utolsó hétvégéjén. Jó páran úgy gondoltuk, hogy ezen feltétlenül részt kell venni, hisz megismerkedhetünk egy határon túli köyösség kultúrájával, sőt ezen belül vallásos életének gyakorlásával. Nem utolsó sorban láthatjuk a Kárpátmedence peremét is. A kirándulásra 22 fő indult el július 29-én a Tiszteletes Úr irányításával. A délutáni órákban átjutottunk a magyar-ukrán határon, mindenki izgatottan várta, hogy a megérkezzünk úti célunkhoz.

A Mezőkaszonyi Református Gyülekezet tagjai fogadtak bennünket, akik 4 napon keresztül számunkra ellátást, egybekel mellett étkezést és szállást biztosítottak. A koraesti órákban lelki- és természetes körülményeikben felkészülten vártak bennünket a parókián, ahol bőséges vacsorával kínáltak, majd a számunkra meghatározó fogadás után mindenkit szálláshelyére irányítottak, illetve kísérték. Másnap a reggelit követően elindultunk a Kárpátokba, közben Munkács várában töltöttünk pár órát, azt követően a Vereckei Hágóhoz vezetett úti célunk, ahova szerencsésen megérkeztünk. A hely és táj

midannyiunkban mély érzelmeket, vidám hangulatot keltett, annak ellenére, hogy utunkat végig szakadó eső kísérte. A hegy tetejéről csodálatos táj tárult elénk, mindenkiben maradandó élményt hagyott. Az emlékmű előtt elhangzott ajkunkról az egyik legszebb református ének, „Te benned bízunk elejétől fogva...”

Az esti órákban fáradtan, de jó hangulatban tértünk vissza vendéglátóinkhoz, akiknek szeretettel teljes gondoskodása zárta élményekkel tele napunkat.

Vasárnap reggel ugyancsak borús, esős reggelre ébredtünk, de jó hangulatunkat ez nem törte meg. Dél előtt a középkorban épült mezőkaszonyi református templomban istentiszteleten vettünk részt, Barta Zsolt a rédei lekész hirdetett igét. Ebéd előtt a helyi lelkész Radvánszky Ferenc tartalmas tájékoztatót tartott a református gyülekezet életéről, mindenapjáról. A délután folyamán a szomszédos települések református gyülekezetinek énekkarai és kórusai találkoztak a bótrágyi református templomban, fellépésük a délutáni istentiszteletet tette tartalmassá a résztvevőket gazdaggá, majd utána a helyi gyülekezet tagjai szeretetvendégségbe hívtak mindenkit, ahol társalgás során még többet tudtunk meg az ottani emberek életéről.

A pár órában betekinthettünk egy határon túli református közösség gyülekezeti életébe és egyházi kultúrájába, az istentiszteletek gyakorlásába, értéküket a befejezés emelete magasabbá, amikor elénekelték a kárpátaljai református himnuszot:

„Mindig velem Uram, mindig velem, Mégha nem láthat is gyarló szemem. Azért ez énekem: velem van Istenem, velem van Istenem, mindig velem.”
Megtudtuk, hogy minden istentisztelet ezzel az énekkel zárul.

Valamennyi résztvevő nevében köszönjük a szeretettel teljes fogadást, vendéglátást, amit mezőkaszonyi lelképásztor és gyülekezet nyújtott számunkra. Köszönjük Barta Zsolt Tiszteletes Úrnak, hogy megszervezte ezt a kirándulást és vezetett, megismertette velünk szülőföldjének egy csücskét.

Varga Sándor

NYERTES CSÁSZÁRI PÁLYÁZAT

A császári gyülekezet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal pályázatán bruttó 12 958 450 Ft-ot nyert. A fenti összeget a régi parókia tetőszerkezetének cseré-

jére, felújítására kell fordítani. A végső célunk az, hogy az egész épületet felújítsuk, átalakítsuk és a császári híveknek a mai igényeknek megfelelő gyülekezeti ház álljon

a rendelkezésére.

Isten áldását kérjük a szép cél megvalósításához!

Juhász Róbert

ÜDVÖZLET TISZAFÖLDVÁRRÓL

A héthatár újság lapjain már beszámoltunk arról, hogy az I. árpátmedencei Ifitalálkozón a bana – bábolna – nagyigmándi gyülekezetek ifjúság csoportja testvérkapcsolatot kötött a tiszaföldvári fiatalsággal. Ez a gyümölcsöző kapcsolat azóta sokféle módon megnyilvánult: interneten, telefonon tartottuk a kapcsolatot, találkozhattunk Piliscsabán is egy hittanos tábor alkalmával, legutóbb pedig a Tatán megrendezett Csillagpont fesztiválon az ifjúság képviselői ismét láthatták egymást. Most, nyár végén, pedig magam is ellátogathattam Tiszaföldvárra, és részt vehettem, az itteni gyerekek vakációs bibliatáborán.

Be kell valljam, félve indultam neki ennek az útnak. Mert én ugyan Nyék-ládházáról – a Tiszáninenni Egyházkerületből – származom de már majdnem 15 éve, hogy a dunántúlon élek és szolgállok. Már a szülőfalum gyülekezetének azelőtt jól ismert és megszokott szokásai is kezdenek egy kicsit idegenül hatni, az én „dunántúli fülemnek”. S „ahány ház annyi szokás”, tartja a közmondás. Kíváncsi voltam, vajon milyen lehet egy tiszántúli - tiszamenti, gyülekezet élete, vajon, hogyan tanítják ott az

ifjúságot.

De félelmem alaptalannak bizonyult. Hiszen a gyerekek mindenütt gyerekek – ennek minden előnyével és hátrányával. S minden élni és fennmaradni akaró közösség nagy hangsúlyt helyez a fiatalság nevelésére. Ez alól nem lehet kivétel egyetlen református gyülekezet sem. Ezt tapasztalhattam meg testvérifjúságunk gyülekezetében is. Nem csak a lelkészek – Nagy Sándor nagytiszteletű úr és felesége Katika – vetették bele magukat az ifjúsági munkába. Nem csupán „külsős” segítséget hívnak minden évben, hogy alkalmuk színvonalát emeljék. Hanem a gyülekezet minden egyes tagja, fiatalok és idősek egyaránt, erejéhez és képességéhez mérten részt vett a bibliahét lebonyolításában.

Ez úton szeretnék köszönetet mondani a tiszaföldvári egyházköztség minden tagjának, hogy ebben a nagy, közös munkában én is részt vehettem. Megköszönöm tiszteletes úrnak a meghívást és a vendéglátást; Kerekes Péter testvérünknek – akivel a héthatár olvasói idén a rédei ifjúsági találkozón is találkozhattak –, és Rácz Zsombor kántornak és ifjúsági vezetőnek, hogy láthattam munkájukat; valamint a tiszaföldvári

gyerekeknek, hogy velük lehettem.

Szeretném biztatni a héthatár olvasóit, hogy ismerjék meg más gyülekezetek szokásait, és amit jónak és hasznosnak látnak belőle azt ne szégyelljék meghonosítani bármekkora távolság is választ el bennünket különben.

S ezúton szeretném tolmácsolni Nagy Sándor lelkészkollegám meghívását is, aki nagyon szívesen invitál mindenkit, Tiszaföldvárra. Nem csak campingbe, nem csak az uszodába, és a homokos Tisza partra, hanem a gyülekezet közösségébe is.

MVP

HEIDELBERGI KÁTÉ

61. KÉRDÉS: *Miért állítod, hogy egyedül csak a hit által igazulsz meg?*

Nem azért, mintha hitemnek érdeméért volnék kedves Isten előtt, hanem azért, mert Isten előtt az én igazságom egyedül a Krisztus elégtétele, igazsága és szentsége, amit pedig én másként el nem fogadhatok, sem el nem sajtíthatok, csupáncsak hit által.

62. KÉRDÉS: *És jó cselekedetünk miért nem lehet Isten előtt igazsággá, vagy annak valamelyes részévé?*

Azért, mert annak az igazságnak, amely Isten előtt megállhat, vétek nélkül valónak, tökéletesnek és Isten törvényével mindenben egyezőnek kell lennie. Ámde a mi legjobb cselekedeteink is ebben az életben mind tökéletlenek és bűnökkel fertőzöttek.

63. KÉRDÉS: *Hogy lehet, hogy a mi jó cselekedeteinknek semmi érdeme se legyen, mikor Isten azokat mind ebben, mind a jövő életben jutalmazni akarja?*

A jutalmat nem a mi érdemünkért kapjuk, hanem kegyelemből.

64. KÉRDÉS: *Nem tesz?e ez a tan könnyelművé és gonosz emberekké? Nem, mert lehetetlen, hogy azok, akik igaz hit által Krisztusba oltattak, a háládatosság gyümölcsét ne teremjék.*

HAGYA-TÉKA ÁCSON

Idén először szervezte meg az Ácsi református gyülekezet azt a több napos rendezvényt, amelyen bemutattuk azokat az értékeket, hagyatékot, amelyeket gyülekezetünk kapott, vagy amelyek ott lapulnak padlásunkon, folyosónkon, pincénkben, spájzunk polcain, vagy kertünkben. Sok -sok hétig szerveztük és áldottuk meg ezt a hagyományörző kavalkádot, de megérte, hiszen nagyon sokan eljöttek és velünk ünnepelték az augusztus 20-át.

Már a hét közepén hívtuk a gyerekeket, akikkel a hittantábor jellege is átvette ezt a hagyományörző jellegét, hiszen a nemezelés, csuhézás nagy kedvenceik lettek a gyerekeknek. Ehhez a csapathoz csatlakoztak a szülők, nagyszülők, gyülekezeti tagok és a városból érkező érdeklődők. Csak ízelítőképpen: megdagasztották asszonyaink és megsütöttük az új kenyeret, amiből másnap úrvacsorázhattunk. Az érdeklő-

dők végigkísérhették a kenyér útját a kalásztól az asztalunkig. Rengeteg lekvárt kóstolhat-

tunk meg friss kenyérral és kenyérlángossal. Majd száz éves csikósparheltben sült a nyújtott vakarcs és a pogácsa. Bográcsban csorbaleves gyöngyözött, parázson erdélyi kürtöskalács sült. Ismerkedhettünk a gyógynövények és fűszernövények fajtáival és hatásukkal. Eközben népi fajtákokon játszhattak a gyerekek, és kézműveskedhettek óvónénikkel. Óskori, ókori köveket tekinthettek meg az érdeklődők, és a parókia irodájában elhelyezett könyvtárat, melyet az adományozó. Péntek Sándor mutatott be. Az udvar hátsó részében mini skanzen rendeztünk be, ahol a régi élethez köthető szerszámokat és eszközöket mutattuk meg, valamint egy bognárműhely megmaradt felszerelését. Hálaadás van a szívünkben, és reméljük sok-sok ilyen közösségteremtő alkalmon vehetünk még részt.

Gerecsei Zsolt

GYEREKSAROK

A SZORGALOM

„Egyszer Elizeus elment Súnémba. Volt ott egy jómódú asszony, aki marasztalni szokta őt, hogy ott egyék. Ezért ahányszor csak arra járt, betért oda, hogy nála egyék. Az asszony így szólt a férjéhez: Nézd csak, én tudom, hogy Isten szent embere az, aki mindig betér hozzánk. Építsünk neki egy kis felső szobát, tegyünk bele neki ágyat, asztalt, széket és méceszt, hogy ott szálljon meg, amikor hozzánk jön.” 2Királyok 4:8-10

Kedves Gyerekek?

Tudjátok-e, hogy hány percből áll egy nap? Pontosán 1440. Hogyan használjátok fel ezeket a perceket? Körülbelül egyharmadát alvással töltitek. Ezen túl nagyon sok percet töltenek el szükséges és hasznos tevékenységekkel. Ilyenek az étkezés, tisztálkodás, játék, tanulás, olvasás, a házimunkában való segítség... Ám biztos vagyok benne, hogy naponként nagyon sok percet hagytok elmúlni csak úgy, üresen, semmit tévessel. Amikor nem végzitek el a rátok bízott munkát, amikor félbehagyjátok a dolgotokat, amikor lustálkodtok, amikor órákat görnyedtek a televízió vagy a számítógép előtt. Ám minden nap végén elfognak percek. Majd egy új nap kezdődik, újabb 1440 perccel. Ez azt jelenti, hogy minden reggel Isten új lehetőséget ad arra, hogy jól töltsük ki perceiket, hogy megvalósítsuk akaratát. Isten nem akarja, hogy elpazaroljuk az időnket, hogy lusták legyünk. Isten gyermekei bölcsen használják fel idejüket az Ő szolgálatában.

Elizeus próféta Isten embere volt, életének minden percével Isten szolgálatában állt. Városról városra járta az országot, hirdette, amit Isten rábízott. Útja során többször eljutott Súnémba, ahol élt egy házaspár, aki nemcsak jómódú volt, hanem

segítőkézs is. Mindig szívesen és készségesen vendégül látták Elizeust. Szorgalmukkal és vendégszeretettel szolgálták Istennek.

Egyszer a feleségnek egy okos ötlete támadt, hogy hogyan segíthetnék a próféta szolgálatát. Azt mondta a férjének, hogy építsenek egy külön szobát és rendezzék be Elizeus számára. Hozzá is láttak tervük megvalósításához. A há-

zuk felső részében megépítették a szobát és kényelmesen berendezték. Így Elizeus amikor csak arra járt mindig megpihenhetett és imádkozhatott ott. A történet folytatásából azt is megtudjuk, hogy a próféta ebben a szobában kelti életre a házaspár halott fiát. (2 Királyok 4. rész)

Gyerekek! Isten azt szeretné, ha esztekkel és szorgalmatokkal ti is Őt szolgáltátok. Szorgalmasan szolgáltani azt jelenti, hogy kitartóan dolgoztok, és mindig arra igyekeztek, hogy a töletek telhető legjobbat adjátok. Legyen szó tanulásról, sportról, házi munkáról, valamilyen versenyről vagy bármi másról. Most a tanév elején különösen is szeretném, ha a szívetekbe zárnátok ezt a szót: SZORGALOM. Szükség lesz rá az egész tanév során. Gondoljatok rá, amikor nehezen megy a tanulás, amikor unalmasak az órák, amikor nehezen telnek a percek az iskolában. Csak szorgalommal juttok előbbre. Gondoljatok rá akkor is, amikor jó jegyet kaptok, amikor első helyezést értek el egy versenyen, amikor hamar elszállnak a percek tanulás közben, mert annyira élvezitek. Szorgalmatokkal pedig nemcsak magatokat, hanem Istent dicséritek, aki képessé tesz benneteket mindenre!

Barta Lívია, Réde

Találós kérdés:

Milyen állathoz küldi a Szentíró a lusta embert a Példabeszédek könyvében?

„Eredj a, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj!”

TANÉVNYITÓ A DADI REFORMÁTUS ISKOLÁBAN

Augusztus 28-án az ünnepélyes tanévnnyitóval kezdetét vette a dadi református iskolában a 2011-2012-es tanév.

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007-2013

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk Önt és családját a kömlői református templom megújulásáért tartott hálaadó istentiszteletre, és a kömlői Trianon emlékmű leleplezésére.

Kömlöd, református templom
2011. szeptember 30.
(péntek) 16.00 óra.

Isten Igéjét
Steinbach József püspök hirdeti.

Vendég: Dr. Kövér László,
a Magyar Országgyűlés Elnöke

NEM FELEJTETTÜK EL

A PRESBITERKÉPZŐ SOROZATUNK KÖVETKEZŐ ALKALMA ETÉN LESZ!

2011. SZEPTEMBER 16-án
pénteken 17.30 órakor

Fő téma a presbiterválasztás.

Nagy szeretettel várunk minden érdeklődő mostani és jövőbeni presbiter!

DÉLI HARANGSZÓ KÖMLŐDRŐL

2011. SZEPTEMBER 12-ÉN, HÉTFŐN
ÉS
SZEPTEMBER 17-ÉN, SZOMBATON
A MAGYAR RÁDIÓBAN A

KÖMLŐDI NAGYHARANG
CSENDÜLÉSE JELZI A
DÉLI 12 ÓRÁT

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Zaupper Balázst, Sofie Heijnt, Stréhli Lúciát, Gmíterko Kevint, Posta Bencét, Nyéki Reginát, Nyéki Gergőt
Házasságot kötött: Nemeséri Norbert és Vitáris Anna
eltemették: Kollár Károlyt, Gombás Gabriellát, ö. Bányoczky Jánosnét, Szabó Endrénét

Környe: eltemették Ferenczi Gyulánét, Rácz Dorinát

Nagyigmánd: Házasságot kötött: Varga Tibor és Pöcze Hajnalka
Eltemették: Szijj Imrénét

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641